

ENVER LJUBOVIĆ

PLEMIĆKA OBITELJ DEVČIĆ- DEVCHICH

Enver Ljubović
V. Čopića 1
HR 53270 Senj
enver.ljubovic@gs.t-com.hr

UDK: 929.6(497.5)
929 Devčić-Devchich, obitelj
Prethodno priopćenje
Ur.: 2010-11-28

Autor u prilogu opisuje plemićku obitelj Devčić iz Podgore i s Visa te donosi nekoliko plemićkih grbova i izvornih povijesnih dokumenata vezanih za ovu obitelj. U povijesnim dokumentima ovo prezime dolazi u oblicima Devcic, Devchic i Devčić.

Prema usmenoj narodnoj predaji Devčići pripadaju hrvatskom praplemstvu podrijetlom iz Bosne i Hercegovine, gdje su u vrijeme bosanskog kraljevstva bili veoma poznati, utjecajni i bogati.

Iz makarskih povijesnih spisa, u kojima je zabilježen prikaz prvih naraštaja ove obitelji saznajemo da je rodonačelnik Devčića bio Stjepan (Stipan), junak Kandijskog rata, a opjevao ga je i Andrija Kačić Miošić u svome djelu. Potvrda o plemstvu ove obitelji je obiteljski kameni grb na nadgrobnom spomeniku u groblju sveta Tekla u Podgori.

Mletačka vlast je 1763. godine promaknula Devčiće iz Podgore u plemiće (conte), a plemstvo je potvrđeno i kasnije. Bili su upisani u Mletačku zlatnu knjigu plemstva "Libro d'oro dei veri titolati" koja se danas nalazi u Archivio Stato di Venezia.

Godine 1672. jedna loza obitelji Devčić iz Podgore odselila se na otok Vis, a dobili su od Mletačkog Magistrata nad feudima 7. rujna 1796. godine potvrdu plemstva i naslov conte. Jedan član ove obitelji krajem 17. st. s Visa se doselio u Senj.

Osim ove plemićke grane postoje i Devčići građanskog podrijetla koji pripadaju bunjevačkom rodu, a doselili su se iz Dalmacije, s mletačkog teritorija, početkom 17. st. na područje Svetog Jurja, Karlobaga, Krasna i Like.

Danas na ovom području žive u velikom broju pripadnici ove grane Devčića, a iz spomenutih krajeva naselili su i ostale dijelove Hrvatske. Devčići su najbrojniji u Krasnu i Zagrebu. Bunjevačkom rodu Devčića iz Krasna pripada i Riječko-senjski nadbiskup i metropolit dr. Ivan Devčić.

Ključne riječi: plemićka obitelj, Devčić-Devchich, grbovi

Sl. 1. Kameni grb obitelji Devčić (Groblje sv. Tekla u Podgori).

Kameni grb

ŠTIT:¹ Štit je ovalnog oblika s ukrasom zavojnica. Štit je vodoravnom gredom na kojoj se nalaze tri ljiljana, razdijeljen u dva grbovna polja. U grbovnom polju je uspravljeni okrunjeni lav koji u prednjoj šapi drži sablju.

NAKIT: Iznad štita je kruna s pet šiljaka iz koje raste isti lav kao u štitu.

PLAŠT: S desne i lijeve strane štita nalaze se isklesane po dvije zastave. U dnu štita su četiri ukrasne vrpce.

Kameni grb ovalnog oblika s ukrasom zavojnica nalazi se danas na jednoj nadgrobnoj ploči na groblju sv. Tekle u Podgori u Makarskom primorju.

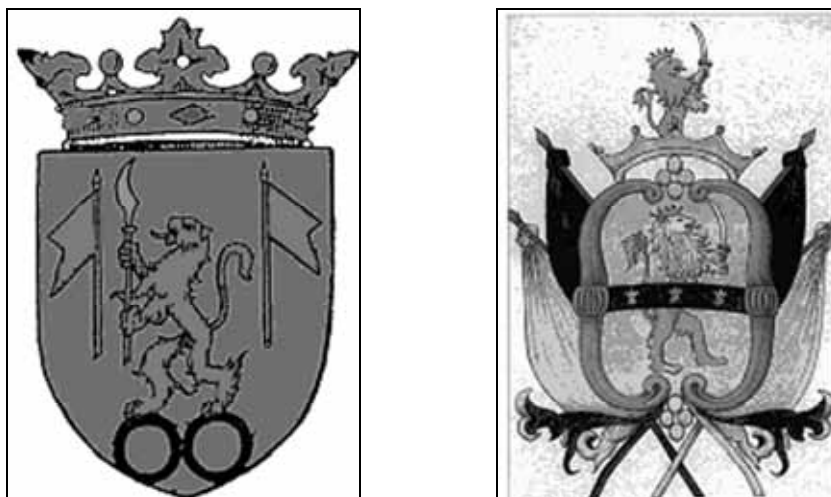
kamen, klesan

nadgrobna ploča: vis.214 cm; šir. 108 cm; debljina 8 cm

grb: vis.39, 5 cm; šir, 38 cm; debljina 1 cm; druga polovica 18. st.

Obojeni grb: Zlatni štit vodoravno je razdijeljen modrom gredom s tri zlatna ljiljana. U štitu je uspravljeni okrunjeni lav naravne boje koji u prednjoj šapi drži zlatnu sablju. Iznad štita je zlatna kruna s pet šiljaka iz koje raste isti zlatni lav kao u štitu.

¹ T. GARELJIĆ, 1996, 38. II. 6.

Sl. 2. Obojeni obiteljski grbovi plemenitih Devčića.

Postoje tri nesrodna odvetka ove obitelji, a to su podgorski Devčići, viško-senjski i Devčići bunjevačkog roda. U povijesnim dokumentima ovo prezime dolazi u oblicima Devčić, Devcic i Devchic.

Prema usmenoj narodnoj predaji većina se makarskih-primorskih obitelji doselila iz Bosne i Hercegovine nakon pada pod Osmanlije, pa tako i ova obitelj koja je u vrijeme bosanskog kraljevstva bila veoma utjecajna i pripadala je bogatom bosanskom plemstvu. Bili su, dakle, plemenita roda još u svojoj prastaraj domovini Bosni i Hercegovini.

Pripadaju potomcima starog hrvatskog praplemstva, a njihov uži zavičaj je naselje Podgora u Makarskom primorju, gdje su se doselili iz zapadne Hercegovine u 16. st., te i danas tu žive kao građanske obitelji. Oni su kao i većina makarskih obitelji izvodili svoje podrijetlo po svojim tobože slavim pretcima iz Kraljevstva bosanskog.

Prezime Devčić može se smatrati patronimikom osobnog imena Devko, pa bi njegov sin bio nazvan mali Devko ili Devčić.

Iz makarskih povijesnih spisa, u kojima je zabilježen rodoslovni prikaz prvih naraštaja plemića Devčića, slobodno možemo pouzdano ustvrditi na temelju mnogobrojnih obiteljskih dokumenata da je rodonačelnik obitelji bio Stjepan-Stipan Devčić.²

² DRŽAVNI ARHIV ZADAR, SMA, svežanj 18., N. 26., fol. 8. i M. GRANIĆ, 2000, 79-80. Nadimci u obitelji podgorskih Devčića iz knjige "Stanje Duša", Župa Podgora, iz 1857. godine su: Kušpetin i Biliško, a u 20. st. imaju nadimke: Cikič, Čikič, Kaladija, Karada i Kukurin.

Sl. 3. Grb obitelji Devčić i potvrda Zorzi Pizzamana, rektora i providura kotorskog o grbu obitelji Devčić.³

³ Rukopisni Zbornik obiteljskih isprava porodice Devčić u vlasništvu je prof. Zvonka Devčića iz Šibenika, a preslike tih dokumenata nalaze se i u Gradskom muzeju u Makarskoj.

Po popisu stanovništva Makarskog primorja od 3. XI. 1695. u mjestu Podgora su popisana tri člana obitelji Devčić: Stefano (Stjepan), Margarita i Gregorio (Grgur).⁴

Po popisu stanovništva od 2. siječnja 1733. godine u Podgori su zabilježeni sljedeći članovi obitelji Devčić: Jure Devčić pok. Grge (Georgius Deucich D. Gregorii), Jure Devčić pok. Stipana (Georgius Deucich G. Stephani), Ivan Devčić pok. Mate (Joannes Deucich G. Matthei), Jure Devčić pok. Mate (Georgius Deuchich G. Matthei).⁵

Ivan Devčić, pok. Antuna sa 6 članova obitelji, Jure Devčić, pok. Mate, sa 6 članova obitelji i Marko Devčić pok. Mate, s dva člana obitelji zabilježeni su i popisani 10. ožujka 1802. godine u Podgori.⁶ U Podgori je iste godine po popisu bilo 11 kuća Devčića s 58 članova obitelji ove obitelji.⁷

Mletački providur za Dalmaciju Contarini 1664. godine ističe zasluge conta Stjepana (Stipana) Devčića iz Podgore i određuje da se njegovo ime upiše u makarske najamnike s punom mjesečnom plaćom, a on je izabran za jednog od stalnih sudaca Primorskog zbora. Makarska vlast je Stjepana Devčića imenovala i podgorskim knezom jer je bio dosta utjecajan i omiljen u narodu.

Devčići su u Dalmaciji živjeli u Podgori kod Makarske, gdje su obnašali službu lokalnih knezova i bili veoma utjecajni i bogati građani. Junaštvo u mnogobrojnim borbama protiv Osmanlija ove obitelji opjevao je fra Andrija Kačić Miošić u nekoliko pjesama.

Makarska povjesnica zabilježila je i Stjepana Devčića junaka Kandijskog rata, a junaštvom se istaknuo i od fra Andrije Kačića Miošića opjevani pukovnik (kolonel) Marko Devčić. Evo nekoliko stihova o mnogobrojnim naraštajima podgorskih Devčića:⁸

Preslike nekih dokumenata o plemićkoj obitelji Devčić ustupio mi je iz svoje obiteljske arhive za objavu gospodin mr. sc. Vladimir Biondić iz Zagreba, potomak ove plemićke obitelji po ženskoj liniji, pa mu ovom prigodom najtoplije i najiskrenije zahvaljujem.

⁴ M. UJDUROVIĆ, 2002, 67. Podgora, Adi 3 9bre 1695. presentato da Andrija Roschich procuratore di det loco.

⁵ M. UJDUROVIĆ, 2002, 110. NAS. M. 67. i Podgora, Status Animorum, 12. siječnja 1733, str. 306. i 307.

⁶ M. UJDUROVIĆ, 2002, 165. NAS M 113, sveska 1/118; Naslov originala: Anno Domini 1802-die Martii, Status Animarum confectus ab actuali Curato Reverendi Domino Laurentio Paulinovich Parochialis Ecclesie omnium Sanctorum castris Podgora (St. Animarum castris Podgora, Anno 1802.).

⁷ M. UJDUROVIĆ, 2002, 195.

⁸ A. K. MIOŠIĆ, 1980, 380.

Devčić je pleme glasovito,
u Podgori puno ponosito,
jer porodi sive sokolove,
na oružju snažne vitezove.

jedan biše Marko Kolunele
ognjenoga rata od Kandije:
viteški je Marko vojevao,
svojom sabljom glave odsicao.

Drugi biše mlađan kapetane,
po imenu Devčiću Stipane:
ne bi gori junak od babajka,
od viteza kolunela Marka.

Sl. 4. Slika Marka Devčića, makarskog kneza, izabranog pukovnika Njegovog Carskog Veličanstva (1649.).⁹

⁹ Opis života i junačkih djela generala Aleksandra Devčića i njegova brata nalazi se u knjizi *Životi i djela vojnih i političkih ličnosti*, autora conte Savina Comellia, Napulj, 1755.

Matija Miloš, kancelar općine Kotor preveo je dio teksta iz knjige, a sve to je ovjerovljeno od Zorzi Pizzamana, rektora i providura kotorskog u Kotoru 26. svibnja 1755. Zorzi Pizzmano bio je i makarski providur od 1762. do 1764. godine. Vinko Dojmi, ovlaštenu kotorski bilježnik potvrdio je sve ovo 12. kolovoza 1801. godine svojim pečatom.

Jedan odvjetak ove obitelji iz Podgore se naselilo na Hvar i Vis oko 1672. godine, a s Visa je u grad Senj doselio oko 1730. godine Martin Devčić, sin Jurja Devčića koji se smatra rodonačelnikom plemićke obitelji Devčić u Senju.

Sl. 5. Dio prijepisa dukale mletačkog dužda Lodovika Manina kojom se potvrđuje obitelji Devčić naslov "conte".¹⁰

¹⁰ Ova dukala je na četiri stranice teksta na pergameni te se čuvala u obitelji conta Devčića u Podgori, a dukalom se potvrđuje obitelji Devčić naslov "conte" i sve prerogative u svezi s tim

Mletačka vlast dodjeljuje 1763. godine Devčićima plemstvo, a generalni providur Pietro Michieli 18. ožujka 1764. godine naređuje knezu u Hvaru da ne upućuje članove obitelji conte Devčić na javne radove, upozoravajući na dukale kojima se Devčićima podjeljuju prerogative i povlastice mletačkog plemstva.¹¹

Bili su upisani u mletačku Zlatnu knjigu plemstva *Libro d' oro dei veri titolati*, odnosno u protokol mletačkih plemića iz Dalmacije i Istre.

Temeljem dukale iz 1758. godine u tzv. Libro Aureo (Zlatnu knjigu) mletačkog plemstva upisani su 7. rujna 1796. godine braća Martin i Juraj Devčić, a poslije slijedi popis u registar sljedećih tituliranih članova obitelji Devčić: conte Ivan, pok. Jurja; conte Matija, sin conte Ivana; conti Ivan i Nikola, sinovi conte Matije; conti Filip i Petar, pok. Matije i pok. conte Martina; conte Bartol, sin conte Filipa; conte Petar, pok. conte Martina; conte Matija, conte Petra; conti Ivan i Matija, sinovi conte Matije; conti don Ante, Martin i Andrija, pok. conte Jurja i pok. conte Martina, conti Jure, Roko i Antun, sin conte Martina i pok. conte Jurja i conte Antun, sin conte Andrije.¹²

Mnogi članovi ove obitelji služili su kao iskusni časnici u brojnim vojnim plaćenim posadama Senjske primorske kapetanije.

Devčići se 1690. godine spominju u popisu povlaštenih plemića "conte Devcich Coicala" iz Podgore.

Povelja i potvrda o dodjeli naslova conte nije nam do danas poznata i ne znamo gdje se nalazi.

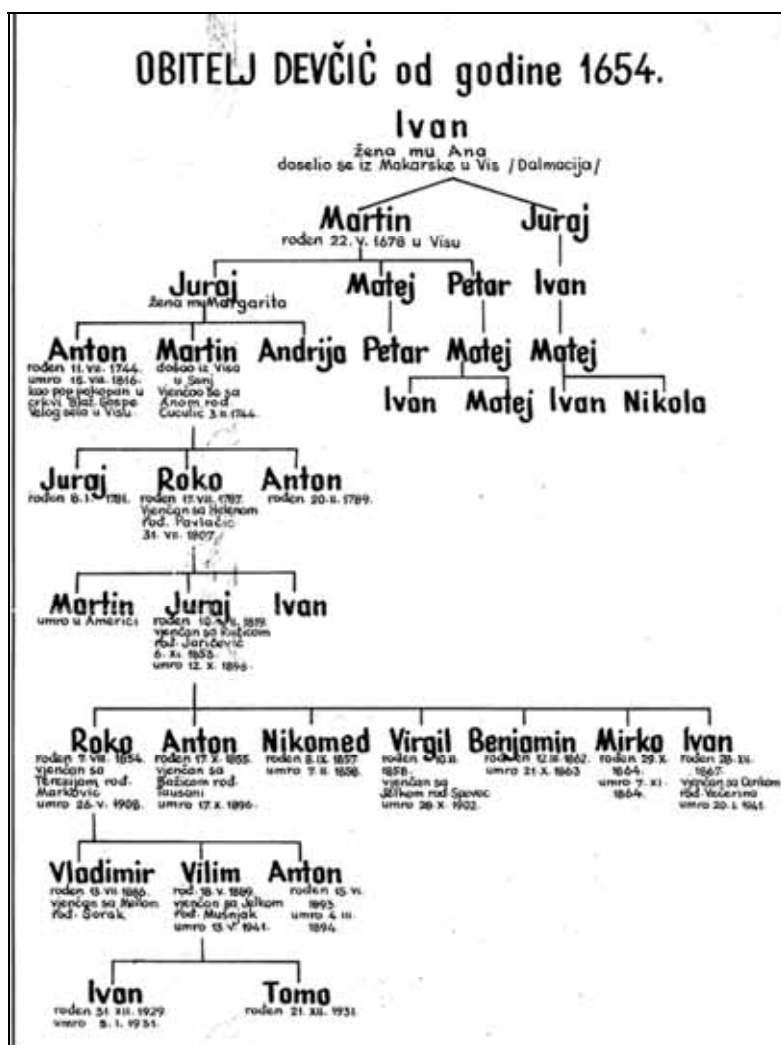
Godine 1672. jedna loza obitelji Devčića iz Makarskog primorja odselila se na otok Vis. I u Podgori i na otoku Visu Devčići ističu svoje plemićke naslove i stalno rade na prikupljanju novih povijesnih dokumenata o svome podrijetlu, pa tako odlaze i u grad Kotor, gdje iz jednog ilirskog grbovnika iz 1755. godine daju precrtati i ovjeriti grb Devčića kojeg počinju koristiti.¹³

naslovom za sve članove ove obitelji. Dukala je izdana u Veneciji 7. rujna 1798. godine, a potpisnici i ovjervatelji su Girolamo Antonii Soranzo i Giacomo Corner.

¹¹ Generalni providur za Dalmaciju i Albaniju, Marco Antonio Diedo, podijelio je 1646. godine privilegije braći Martinu i Jurju Devčiću, sinovima pok. conte Ivana, a iste su privilegije uz potvrdu plemstva potvrđene i 1712. godine njihovim potomcima, koji su se iz Makarske najprije naselili na Vis, a poslije na Hvar (Split, 5. veljače 1712, potpisi: Marca Antonia Dieda te primarija tajništva Salustia Losia).

¹² LIBRO AUREO, II, N. 981, Archivio di Stato di Venezia, fol. 982. i M. GRANIĆ, 2000, 80.

¹³ Sveučilišna knjižnica u Splitu, Miroslav Alačević, Spisi iz ostavštine M. 627/2, Obitelj Devčić iz Podgore (bez folijacije); M. GRANIĆ, 2000, 80. Zanimljivo je da su svi plemići Makarskog primorja sami određivali i izabirali svoje grbove jer mletački duždevi nisu dodijeljivali poveljama plemićke grbove te se poštivalo načelo slobodnog izbora grba koje je stoljećima bilo prisutno u Dalmaciji.

Sl. 6. Rodoslovlje viško-senjske grane plemenitih Devčića od godine 1654.

Potvrdu starog plemstva makarski plemići traže nakon prelaska na stranu Venecije 1646./1647. godine, a o tome svjedoči i jedna pismena predstavka makarskih knezova upućena Senatu u Veneciji 1647. godine, pa je Venecija tim narodnim knezovima priznala sva stečena plemićka prava i povlastice.

Tijekom 18. st. pojedinim obiteljima bio je potvrđen i naslov conte, a imena tih conta i nobila bila su upisivana u znamenitu knjigu "Libro d'oro dei veri titolati", Archivio Stato di Venezia.

Poznata je i dokazana činjenica da su Devčići pripadali sloju makarsko-primorskog plemstva, a mletačka vlast je 12. siječnja 1763. godine priznala plemstvo podgorskih Devčića.

U službeni popis plemića Makarskog primorja zabilježeni su u Podgori ovi plemići iz obitelji Devčića: Mate i Marko, pok. Ivana Devčića; Josip, pok. Stjepana; Stjepan i Ivan, pok. Mihovila te Stjepan i Josip, pok. Grgura Devčića.¹⁴ Ista imena zabilježena su i u drugom službenom popisu plemića od 20. ožujka 1770. godine.

Godine 1672. jedna je loza plemenitih Devčića iz Podgore prešla na Vis, a viški Devčići su od Mletačkog Magistrata nad feudima 7. rujna 1796. dobili potvrdu plemstva i naslova conte te bili upisani u "Libro d'oro dei veri titolati".¹⁵

Devčići građanske loze koje ubrajamo u Bunjevce naselili su se iz okolice Obrovca, Zemunika i Ražanca na područje Svetog Jurja, a u Podgorje i Liku dolaze u drugoj polovici 17. stoljeća (oko 1683. godine).

Iz Svetoga Jurja naseljavaju se u Karlobag, a iz Karlobaga naseljavaju područje Smiljana, Devčić Drage i Baške Oštarije.

U jednom dokumentu oko 1686. godine spominje se Dolinaga Devčić koji je sudjelovao u podjeli zemlje na području Smiljana i Baških Oštarija, zajedno s knezom Bunjevaca Jerkom Rukavinom.

Potkraj 17. stoljeća (oko 1690. godine), obitelj Devčić naseljava područje Gacke, pa najprije dolaze u Čoviće, a u Švicu u 18. stoljeću iz Krasna, gdje i danas postoji zaselak pod imenom Devčići.

U podvelebitskom primorju postoji toponim, odnosno rodovsko naselje Devčić Draga te toponim Devčić Dolac na Velebitu.

Prema austrijskom popisu stanovništva iz 1712. godine zapisani su i na krbavskom području u selu Pisač.

Devčićima je matično područje bilo u Volaricama i Svetome Jurju, a iz ovih krajeva prelaze planinu Velebit i naseljavaju se u Krasno, Švicu, Prozor, Čoviće i Otočac, gdje i danas žive u velikom broju. Devčići su najvećim dijelom iz Krasna kod Senja te iz Podgore kod Makarske. Razmjerno najviše Devčića u proteklih sto godina rođeno je u Krasnu, gdje se svaki treći stanovnik preziva Devčić.

Prema popisu stanovništva Kraljevine Jugoslavije iz 1930. godine na području Svetoga Jurja bilo je oko 120 obitelji Devčić, u Podgorju 15, a u Otočcu 10 obitelji, Smiljanu 8, Brodu 8, Gospiću 8, Podlapcu 2, Donjem

¹⁴ T. GARELJIĆ, 1996, (4) 39.

¹⁵ T. GARELJIĆ, 1996, 39.

Miholjcu 2, Vinkovcima 3, Petrinji 7, Garešnici 12, Đakovu 4, Kutini 1, Čazmi 9, Našicama 2, Požezi 27 i Gradišci jedna obitelj.¹⁶

U Hrvatskoj danas živi oko 2000 osoba s prezimenom Devčić u više od 800 domaćinstava u gotovo svim županijama, a ponajviše u Krasnom, Rijeci, Požezi, Zagrebu i Gospiću.¹⁷

Kao i ostale bunjevačke obitelji i Devčići su se trbuhom za kruhom raselili i u druge prosperitetnije krajeve Hrvatske, posebice u industrijske centre: Zagreb, Rijeku, Karlovac i Sisak. Mnogi su se Devčići u razdoblju između dva svjetska rata iselili u prekomorske zemlje, ponajviše u SAD i Australiju.

Poznat je Luka Devčić, prvi pisac *Urbariuma*, koji upravlja otočkom župom od 1740. do 1762. godine. O sebi je napisao i kratku biografiju u *Urbariumu*. Rođen je u Svetom Jurju, školuje se u Senju, a u Zagrebu je završio teologiju.

Učitelj Ivan Devčić, rođen je 1857. godine u Gospiću, a umro 1908. godine u Zagrebu. Službovao je kao učitelj u Skočaju, Brušanima, Ličkom Osiku i Gospiću. Godine 1904. imenovan je ravnateljem građanske škole u Slunju, a 1907. godine dekretom je premješten na službu u Kraljevicu. Napisao je više pripovijedaka za hrvatsku mladež u časopisu *Hrvatski pedagoško-književni zbor*.

Poznat je i dr. Virgil Devčić, odvjetnik, rođen 1858. u Senju, a umro 1902. u Zagrebu. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Senju, a pravne znanosti u Zagrebu i Grazu. Njegova odvjetnička kancelarija i pisarnica bile su jedne od prvih u Hrvatskoj.

Iz roda bunjevačkih Devčića je i prof. dr. sc. Ivan Devčić (Krasno, 1. siječnja 1948.), nadbiskup i metropolit Riječko-senjske nadbiskupije. Osnovnu školu završio je u Krasnu, a srednju u Pazinu i Rijeci. Studij teologije upisao je u Rijeci, a nakon trećeg semestra studij je nastavio na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu gdje je diplomirao 1974. godine te doktorirao crkvenu filozofiju 1980. godine. Za svećenika je zaređen 1975. godine, a danas predaje filozofiju na Visokoj bogoslovnoj školi u Rijeci.

¹⁶ S. PAVIČIĆ, 1962, 279; A. MOHOROVIČIĆ, 1995, 160. U izvješću senjsko-modruškog biskupa Martina Brajkovića iz 1700. i 1710. godine u Smiljanu su popisani i Devčići.

¹⁷ U Hrvatskoj danas živi oko dvije tisuće Devčića u više od osamsto domaćinstava. Glavni migracijski pravci Devčića u prošlom stoljeću zabilježeni su iz Senja i Gospića u Zagreb, te iz Karlobaga u Rijeku. Devčići su danas prisutni u svim hrvatskim županijama u ukupno 122 općine i grada, te 227 naselja i to pretežito u urbanim sredinama (60%). Danas ih najviše živi u Zagrebu (400), Rijeci (200), Krasnu kraj Senja (180), Požezi (110) i u Gospiću (80)." Podatci po popisu stanovništva iz 2001. godine.

Sl. 7. Nadgrobna ploča obitelji Devčić.

Zaključak

Devčići kao senjska plemenita obitelj imaju burnu i zanimljivu povijest, čiji se povijesni slijed može pratiti još iz sredine 17. st. kada su ih mletački duždevi odlikovali naslovom *conte* i kada se jedna grana doselila u Senj. U Senju su zauzimali važne položaje u političkom i gospodarskom te u crkvenom životu grada i šire okolice. Dakako, ne treba zanemariti ni građansku obitelj Devčića koji pripadaju bunjevačkom rodu i koji su dali mnogo istaknutih časnika, gospodarstvenika i crkvenih velikodostojnika.

Vrela i izvori

- Obiteljski arhiv Vladimira Biondića, Rukopisni Zbornik dokumenata porodice Devčić (preslike nekih dokumenata).
Državni arhiv Zadar (DAZ), SMA, svež. 18. N.26., fol.8.
Archivio Stato di Venezia, Libro d'oro dei veri titolati, II., N., 981., fol.982.
Župa Podgora, Popis stanovništva Župe Podgora, Adi 3 9bre 1695. presentato da Andrija Roschich procuratore di det loco.
Župa Podgora, Status Animarum, 12. siječanj 1733., str. 306.-307.
NAS M. 113., svezak 1/118., Župa Podgora, Anno Domini 1802-die Martii, Status Animorum confecus ab actuali Curato Reverendi Domino Laurentio Paulinovich Parocchialis Ecclesie sanctorum castris Podgora (Status Animorum castris Podgora, Anno 1802.

Literatura

- Tatijana GARELJIĆ, *Grbovi i rodoslovi Makarske i Makarskog primorja*, Gradski muzej Makarska, Makarska, 1996.
Miroslav GRANIĆ, Dalmatinske obitelji u Libro aureo dei veri titolati mletačkog magistrata nad feudima, *Radovi Filozofskog fakulteta u Zadru*, 30(17), Filozofski fakultet Zadar, Zadar, 1992.
Miroslav GRANIĆ, Makarske obitelji u mletačkom Libro aureo die veri titolati, *Časopis Makarska*, Gradski muzej Makarska, Makarska, 1994.
Andrija fra KAČIĆ MIOŠIĆ, Razgovor ugodni naroda Slovinskoga, Zbornik Kačić, Knjižnica zbornika Kačić-monografije, dokumenti i građa, sv. 11, izdanje LXIX, Split, 1980.
Enver LJUBOVIĆ, *Gradski i plemićki grbovi Senja*, vlastita naklada, Senj, 1998.
Enver LJUBOVIĆ, *Grbovi plemstva Gacke i Like*, IK Adamić, Rijeka, 2001.
Enver LJUBOVIĆ, *Grbovi plemstva Like, Gacke i Krbave*, Megrad d.o.o., Zagreb, 2003.
Enver LJUBOVIĆ, *Grbovnik Gacke, Krbave, Like, Senja i Vinodola*, Senjsko književno ognjište, Senj, 2007.

- Andrija MOHORVIČIĆ – Mirko MARKOVIĆ, *Zbornik za narodni život i običaje*, knj. 53, JAZU, Zagreb, 1995.
- Stjepan PAVIČIĆ, *Seobe i naselja u Lici, Zbornik za narodni život i običaje Južnih Slavena*, JAZU, knj. 41, Zagreb, 1962.
- Miroslav UJDUROVIĆ, *Stanovništvo Makarskog primorja od 15. do 19. st.*, Knjigotisak d.o.o. i Poglavarstvo općine Gradac, Gradac, 2002.

THE DEVČIĆ- DEVCHICH NOBLE FAMILY

Summary

The author in this addition describes the Devčić noble family from Podgora and from Vis and contributes several aristocratic coats of arms and original historical documents relating to the family. In historical documents this surname is spelt in various ways as Devcic, Devchich and Devčić.

According to oral tradition the Devčićs belong to Croatian ancient nobility originating from Bosnia and Herzegovina, where at the time of the Bosnian kingdom they were very famous, influential and rich.

From the historical writings of Makarska, in which the first appearance of this family name is recorded, it can be read that the founder of the Devčićs was Stjepan (Stipan), a hero of the Candian War, and that he was also sung about in the works of Andrija Kačić Miošić. Confirmation of this family's nobility can be seen by a family coat of arms on a gravestone in the cemetery of St. Thecla in Podgora.

In 1763 the Venetian government promoted the Devčić family from Podgora into the aristocracy (*conte*) and their nobility was also confirmed later. They were written into the Venetian golden book of nobility "Libro d'oro dei veri titolati" which is now located in the Archivio Stato di Venezia.

In 1672 one line of the Devčić family moved to the island of Vis, and they received confirmation of nobility and the title of *conte* from Venetian Magistrates on 7th September 1796. One member of this family moved from Vis to Senj at the end of the 17th century.

Besides these noble branches there also exists Devčić bourgeois origins which belong to the Bunjevci family line, and they moved from Dalmatia to Venetian territory in the early 17th century, to the areas of Sveti Juraj, Karlobag, Krasno and Lika.

Today in this area there live many numbers of members of this branch of the Devčić family, and from these regions they have settled in other parts of Croatia. The Devčićs are most numerous in Krasno and Zagreb. Dr. Ivan Devčić, the Rijeka-Senj archbishop and metropolitan, also belongs to the Bunjevci line of Devčićs from Krasno.

Keywords: noble family, Devčić-Devchich, coats of arms